

31. májová pobožnost - 30. května

„Ne, neumírám, vstupuji do života...”

DOPIS

Těmito slovy se umírající Terezie loučí se svými blízkými. Navzdory vnitřnímu utrpení a temnotám, tváří v tvář smrti, **vyznává konec lidského života spojeného s Kristem**. Kéž by se každý křesťan mohl loučit se svými blízkými s vědomím, že neumírá, ale **vstupuje do života!**

Smrti se člověk vzpírá, neboť byl stvořen pro život, na rozdíl od zvířat **nejen** pro pozemský. To nám připomíná Boží slovo téměř na každé stránce. Všimněme si, že **VŠECHNA** Ježíšova slova o životě jsou slova o životě v jeho plnosti, tedy v jeho věčném rozměru. Často to však nechceme vidět a snažíme se uchovat pozemský život za každou cenu. Je velmi těžké loučit se s někým, koho máme rádi. O to víc, když dítě umírá dříve než rodiče anebo když v rodině umírá mladá matka. Tu bolest není možné popsat.

Jak to už bývá, často se dostane i na výčitky adresované Bohu. Jak to může dopustit? Kde je jeho láska? ... Kdo má jednoznačnou odpověď na utrpení? Ale ještě víc bolí, když u křesťanů v takových těžkých chvílích jakoby úplně vymizí z jejich víry přesvědčení, že jejich drahá bytost svoji existenci smrtí nekončí, ale naopak. Často nezazní ani zmínka o živé naději, že přijde čas a budou zase spolu ve věčném objetí lásky v náručí Boha. To se vnímá v těchto chvílích jen jako fráze, která na bolesti nic nemění.

Tato naděje se však v nás musí rodit mnohem dříve než v okamžiku přicházející smrti. Přijmout skrze víru v Krista, že smrtí život nekončí, že žijeme pro věčnost, to v mnohém mění pohled na náš život, především **na život vztahů**. Ty přece smrtí nekončí, **ale věčnost určují**, a to nejen náš vztah s Bohem, ale i s lidmi. Vztahy vzájemné odkázanosti a obdarování procházejí i branou smrti, připomíná nám Benedikt XVI., protože láska překračuje tuto hranici pozemského života. Když svoje vztahy ponoříme do uzdravující moci Kristovy lásky, neztratíme ani sebe, ani svoje blízké. Na tom ani smrt nic nezmění.

Ta je spíš výzvou, abychom se učili oddělovat zrno od plev, hledět na to, co v našem životě má věčnou hodnotu. A tou hodnotou věčnou je jedině láska.